

løs kvittering, idet disse pantebreve efter de herom gældende regler ikke kan videreoverdrages eller gøres til genstand for individuel retsforfølgning. I andre tilfælde kunne der imidlertid opstå praktiske vanskeligheder, når en pantsætter, der havde indfriet pantebrevet og modtaget det tilbage i kvitteret stand, ikke straks sørgede for at få pantebrevet afløst og det derefter bortkom.

Ved ændringen er der derfor åbnet mulighed for, at de i bestemmelsen omtalte pantebreve efter dommerens nærmere bestemmelse kan udslettes af tingbogen mod fremlæggelse af løs kvittering, men uden fremlæggelse af selve pantebrevet. I praksis kan man — til trods for at disse pantebreve efter deres formulering er omsætningspapirer — bortse fra muligheden af, at pantebrevene er videreoverdraget.

Tinglysningsdommerens afgørelse vil kunne påkæres til landsretten efter reglen i tinglysningslovens § 36.

2) Efter den tidligere formulering af tinglysningslovens § 40, stk. 1, havde ejeren, når en tinglyst panteret i fast ejendom ophørte helt eller delvis eller viste sig at være ugyldigt stiftet, uanset modstående aftale med efterstående panthavere eller andre, ret til at besætte den således ledigblevne plads med en ny panteret, medmindre han udtrykkelig ved ophøret eller senere gav afkald på denne ret. Dersom pantebrevet afløstes efter panterettens ophør, uden at ejeren samtidig benyttede sig af sin ret til at besætte den ledige plads med en ny panteret, skulle det fremgå af tingbogen, at den tidligere panteret nu tilkom ejeren. I tilfælde af udlæg, konkurs og anden retsforfølgning tilfaldt en ledig panteret kreditorerne. Dette sidste indebar, at kreditorer, der ikke forud har pant i ejendommen, ville kunne sikre sig dækning af auktionsprovenuet forud for efterstående panthavere, der måtte respektere ejerpantet. Endvidere medførte reglen, at tinglysningsdommeren, når en panteret afløstes, måtte overveje, hvorvidt der var opstået ejerpant, og i bekræftende fald foretage notering herom.

Efter ændringen har § 40, stk. 1, følgende ordlyd:

„Ophører en tinglyst panteret i fast ejendom, være sig helt eller delvis, eller viser den sig ikke at være gyldigt stiftet,